

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 22. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 451 (alm. del) efter ønske fra Morten Dahlin (V) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 451:

Det er kommunerne, der træffer afgørelse om eventuel tvangsanbringelse af børn uden for hjemmet også i de tilfælde, hvor børnene er indkvarteret på et hjemrejsecenter. Vil ministeren oplyse, hvilken indflydelse en tvangsanbringelse har for det pågældende barns opholdsgrundlag, og om det kan have en afledt effekt på forældrenes opholdsgrundlag, f.eks. ved at give forældrene mulighed for familie-sammenføring eller lign.?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der oplyser følgende:

”Det fremgår af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Et udenlandsk barn uden opholdstilladelse i Danmark, der efter reglerne i lov om social service, herunder i medfør af udlændingelovens § 62 x, er frivilligt eller tvangsmæssigt anbragt uden for hjemmet i Danmark, eller er genstand for tvangsmæssig undersøgelse, samt det anbragte barns forældre, der ikke er meddelt opholdstilladelse i Danmark på andet grundlag, kan således meddeles opholdstilladelse i Danmark, såfremt Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette.

Anbragte børn og børn, der er genstand for tvangsmæssig undersøgelse, kan således have behov for den danske stats beskyttelse. Det skyldes navnlig Danmarks forpligtelser efter artikel 19 i FN's Konvention om barnets rettigheder om staternes ansvar for at beskytte børn mod alle former for vold mv., artikel 3 i Den Europæiske Menneske-

8. oktober 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 17346
Akt-id 1398924

rettighedskonvention (EMRK) om forbud mod tortur og anden umenneskelig eller nedværdigende behandling og EMRK artikel 8 om retten til privatliv og familieliv.

Det følger af disse forpligtelser, navnlig EMRK artikel 8, at anbragte børn og børn, der er genstand for tvangsmæssig undersøgelse, som udgangspunkt ikke kan henvises til at tage ophold i et andet land sammen med forældrene. Sådanne børn kan heller ikke pålægges at udrejse sammen med forældrene.

Såfremt Udlændingestyrelsen modtager underretning om, at et udenlandsk barn er blevet anbragt uden for hjemmet i Danmark, er styrelsen forpligtet til af egen drift (og senest forud for en udsendelse af barnet og dets forældre) at foretage en vurdering af, om det anbragte barn og eventuelt forældrene på baggrund af barnets anbringelse skal meddeles opholdstilladelse i Danmark under hensyntagen til Danmarks internationale forpligtelser. Denne vurdering skal foretages, uanset om barnet eller forældrene har indgivet ansøgning om opholdstilladelse.

Til brug for vurderingen af, om et anbragt barn kan meddeles opholdstilladelse, inddrager styrelsen blandt andet oplysninger om baggrunden for anbringelsen, karakteren af anbringelsen og prognosen for hjemgivelse.

Såfremt der meddeles opholdstilladelse i Danmark til et anbragt barn, kan der være grundlag for at meddele opholdstilladelse til barnets forældre, forudsat at forældrene ikke har andet opholdsgrundlag i Danmark, hvis styrelsen vurderer, at barnet og forældrene, uanset barnets anbringelse uden for hjemmet, fortsat har et beskyttelsesværdigt familieliv efter EMRK artikel 8.

I vurderingen af, om det anbragte barns forældre skal meddeles opholdstilladelse i Danmark, lægges der blandt andet vægt på momenter såsom baggrunden for anbringelsen, prognosen for hjemgivelse, barnets udbytte af eventuelt samvær med forælderen, i hvilket omfang forælderen gennemfører samvær med barnet, omfanget og hyppigheden af forældrens behov for ophold i Danmark, afstanden til forældrens alternative opholdsland og familiens opholdsgrundlag forud for anbringelsen.

Centralt for styrelsens vurdering er spørgsmålet om omfanget af samværet mellem det anbragte barn og forælderen, samt hvor forælderen har sit hjemland. Det skal i den forbindelse sikres, at afstanden mellem forælder og barn ikke bliver så stor, at forældrens faktiske mulighed for at gennemføre et fastsat samvær bliver vanskeliggjort. Det indgår desuden i vurderingen, i hvilket omfang forælderen kan deltage i samvær uden opholdstilladelse. Det tillægges således betydning, om forælderen alene har behov for at opholde sig i Dan-

mark i en kortere periode med flere måneders mellemrum, eller om forælderen har behov for at opholde sig i Danmark med henblik på hyppigt at udøve samvær.

Opholdstilladelse til et anbragt barn og barnets forældre meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og meddeles med henblik på midlertidigt ophold som udgangspunkt med gyldighed i 1 år. Er der oplysninger i en konkret sag, der indikerer, at der inden for 1 år kunne være ændrede forhold med betydning for opholdstilladelsen, vil styrelsen meddele tilladelsen for en kortere periode.”

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen